

บทที่ 1

บทนำ

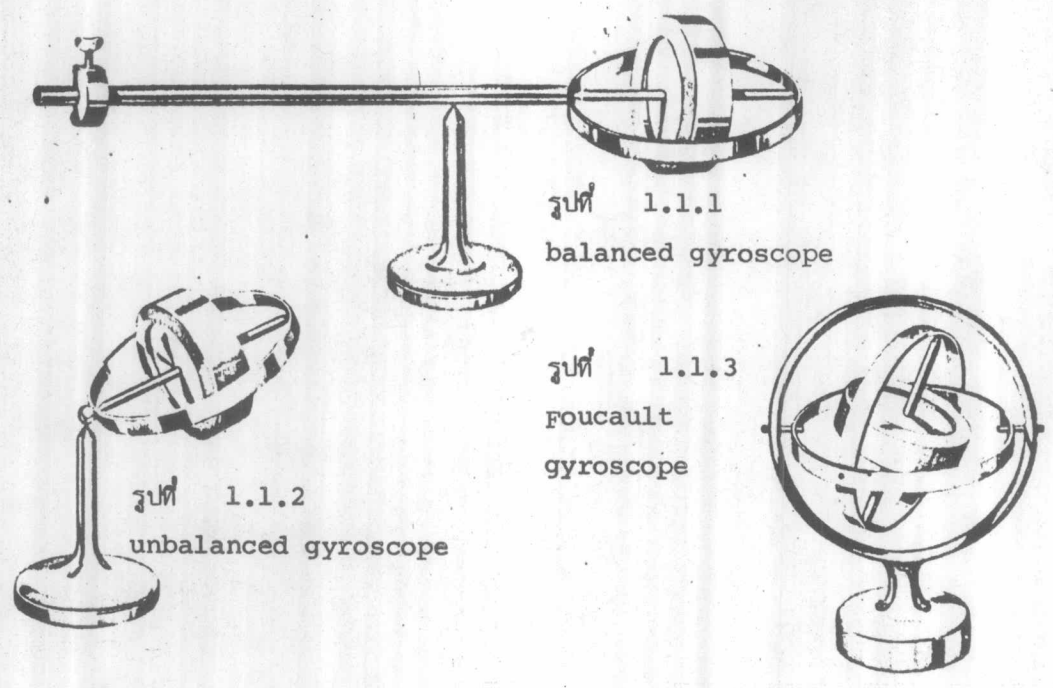
ไจโรสโคป (gyroscope) คือเครื่องมือชนิดหนึ่ง ประกอบด้วยลูกล้อ (wheel) หรือเรียกว่า ตัวหมุน (rotor) ที่สามารถหมุนรอบแกนอันหนึ่งโดยอิสระ คำว่า "Gyroscope" มาจากภาษากรีก "gyros" หมายถึง "การหมุน" และ "skopien" หมายถึง "การมอง" ดังนั้นความหมายโดยคำของไจโรสโคปก็คือการพิจารณาเกี่ยวกับการหมุน เครื่องมือนี้ได้สร้างขึ้นในสมัยแรกเมื่อปี ค.ศ. 1810 โดย G.C. Bohnenberger แต่เรื่องนี่ยังไม่เป็นที่แพร่หลายนัก ในปี ค.ศ. 1836 Edward Sang ได้เสนอความคิดว่า น่าจะนำแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ไปใช้ ได้กับการหมุนของโลก ในปี ค.ศ. 1852 นักฟิสิกส์ชาวฝรั่งเศสชื่อ Leon Foucault ก็ได้ใช้ไจโรสโคปเป็นเครื่องมือสาธิตการหมุนของโลกได้ ทั้งที่ไม่ทราบแนวคิดนี้มาก่อน จากการทดลองนี้ ทำให้ไจโรสโคปเริ่มแพร่หลายและเป็นที่สนใจ เขาแสดงให้เห็นว่า ไจโรสโคปเป็นเครื่องมือแสดงลักษณะของโมเมนตัมเชิงมุมได้เป็นอย่างดี

1.1. ชนิดของไจโรสโคป แบ่งออกเป็น 3 ชนิดคือ

1.1.1 แบบสมดุลย์ (balanced gyroscope) คือตัวหมุนแกน และโครงซึ่งยึดไว้ด้วยแกนยาวที่สามารถหมุนได้ในแนวระดับ และถ่วงให้สมดุลย์ด้วยตุ้มน้ำหนัก

1.1.2 แบบไม่สมดุลย์ (unbalanced gyroscope) เป็นเช่นเดียวกับแบบแรก แต่ไม่มีส่วนถ่วงน้ำหนักเพื่อให้สมดุลย์

1.1.3 แบบโฟคอลลท์ (Foucault gyroscope) มีตัวหมุนหมุนอยู่ในกรอบ (gimbal) ซึ่งแกนของการหมุนสามารถหมุนได้อิสระทุกทิศทาง

1.2 หลักการเบื้องต้นของใจโรสโคป

สามารถอธิบายได้ด้วยกฎการเคลื่อนที่ของนิวตัน (Newton's law of motion) จากกฎข้อแรกกล่าวถึงคุณสมบัติของวัตถุทุกอย่างว่ามีความเฉื่อย (inertia) หรือมวล (mass) ซึ่งความเฉื่อยของวัตถุพยายามจะรักษาสภาพของวัตถุนั้น ๆ ให้อยู่ในลักษณะเดิมเสมอ ถ้าไม่มีแรงภายนอกมากระทำ และเมื่อพิจารณาใจโรสโคปที่กำลังหมุนอยู่ ความเฉื่อยของมันจะทำให้ทิศทางการหมุนคงที่ ต่อเมื่อใดที่จะเปลี่ยนทิศทางการหมุนจึงได้ใช้กฎข้อสองมาอธิบาย นั่นคือ เมื่อมีโมเมนต์ของแรงคู่ควบ (torque) มากระทำให้เกิดอัตราการเปลี่ยนแปลงโมเมนต์เชิงมุม หัวใจโรสโคปก็จะหมุนไปจากตำแหน่งเดิม เรียกว่า การหมุนควง (precession) ดังนั้นคุณสมบัติใหญ่ ๆ สองประการของใจโรสโคปคือ ความเฉื่อย (inertia) และการหมุนควง (precession)

1.3 ความสำคัญของปัญหา

ไจโรสโคปต้องการอัตราการหมุนของตัวหมุนสูง ส่วนประกอบพื้นฐานคือ ตัวหมุน , แกนที่ติดกับตัวหมุนโดยผ่านจุดศูนย์กลาง (spinning axis) และตัวโครงหรือกรอบ (gimbal) ซึ่งจะยึดกับแกนดังกล่าว และสามารถให้ตัวหมุนหมุนได้อย่างอิสระ ถ้าไจโรสโคปติดอยู่กับโครง แล้วทำให้แกนของการหมุนซึ่งนอกจากจะหมุนรอบตัวเองแล้ว ยังสามารถหมุนรอบแกนตั้งฉากได้อีกแกนหนึ่ง เรียกไจโรสโคปนี้ว่า single-degree-of-freedom gyroscope และถ้าติดโครงเพิ่ม ทำให้แกนของการหมุนหมุนได้ทั้งในแนวระดับและแนวนอน ไจโรสโคปแบบนี้เรียกว่า two-degree-of-freedom gyroscope ปัญหาในระยะแรกของไจโรสโคปก็คือไม่สามารถทำให้ตัวหมุนหมุนได้นาน ต่อมามีการประดิษฐ์มอเตอร์ขึ้นจึงได้นำมาใช้ แต่กระนั้นปัญหาสำคัญก็ยังคงแก้ความเสียดทานอยู่นั่นเอง เนื่องจากมีกรอบ (gimbal) เข้ามาเกี่ยวข้อง

1.4 แนวความคิดและขอบเขตของการวิจัย

ก็เพื่อจะสร้างไจโรสโคปแบบสมดุลย์ (balanced gyroscope) ชนิด two-degree-of-freedom ที่มีความเสียดทานน้อยที่สุด โดยแนวความคิดในการลดแรงเสียดทานคือ อาศัยคุณสมบัติของอากาศที่มีความดัน ทำให้เกิดแรงยก อากาศขณะนั้นจะทำหน้าที่เป็นเบาะรองรับน้ำหนัก เรียกว่าเบาะอากาศ (air cushion) ซึ่งทำให้ผิวฐานของไจโรสโคปแยกจากผิวฐานส่วนรับน้ำหนัก และง่ายต่อการหมุนควง และอีกประการหนึ่งคือการส่งกำลังโดยไม่ใช่สายจากเครื่องกำเนิดคลื่นวิทยุความถี่สูงมายังเครื่องรับที่สร้างขึ้นติดตั้งบนไจโรสโคป เพื่อให้ตัวหมุนหมุนได้นานตามต้องการ จากนั้นจึงตรวจสอบคุณสมบัติของเครื่องมือ แล้วเปรียบเทียบกับทฤษฎี

1.5 ประโยชน์ที่จะได้จากการวิจัยนี้

สามารถสร้างเครื่องมือโดยอาศัยวัสดุที่หาได้ในประเทศ เครื่องมือนี้จะเป็นไจโรสโคปพื้นฐานที่จะใช้ในการศึกษาทดลองหาข้อมูล เพื่อจะได้เข้าใจทฤษฎีการทำงานของไจโรสโคปได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังจะได้ศึกษาถึงวิธีการที่จะลดแรงเสียดทานซึ่งจะนำไปแก้ปัญหาด้านอื่น ๆ ได้